

Izreka

1. Uvođenjem i zadržavanjem na snazi sustava kartica za slobodno vrijeme Széchenyi, predviđenog Vladinom uredbom br. 55/2011 od 12. travnja 2011. o uređenju izdavanja i upotrebe kartice za slobodno vrijeme Széchenyi, koja je izmijenjena Zakonom br. CLVI od 21. studenoga 2011. o izmjenama određenih poreznih zakona i drugih sličnih akata, Mađarska je povrijedila Direktivu 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu, u dijelu u kojem:
  - članak 13. navedene vladine uredbe – u vezi s člankom 2. stavkom 2. točkom (d) Zakona br. XCVI iz 1993. o dobrovoljnim uzajamnim osiguravajućim fondovima, s člankom 2. točkom (b) Zakona br. CXXXII iz 1997. o podružnicama i poslovnim jedinicama poduzeća koja imaju sjedište u inozemstvu kao i s člankom 1., člankom 2. stavcima 1. i 2., člankom 55. stavcima 1. i 3. i člankom 64. stavkom 1. Zakona br. IV iz 2006. o trgovačkim društvima – isključuje mogućnost da podružnice mogu izdavati karticu za slobodno vrijeme Széchenyi i zbog toga povređuje članak 14. točku 3. te direktive;
  - navedeni članak 13., u vezi s tim istim nacionalnim odredbama – koji ne priznaje, s obzirom na pretpostavke predviđene u tom članku 13. točkama (a) do (c), aktivnost grupa kojih društvo majka nije društvo osnovano prema mađarskom pravu i kojih članovi ne djeluju u oblicima društva predviđenima mađarskim pravom – povređuje članak 15. stavke 1., 2. točku (b) i 3. te direktive;
  - članak 13. Vladine uredbe br. 55/2011, u vezi s tim istim nacionalnim odredbama – koji mogućnost izdavanja kartice za slobodno vrijeme Széchenyi pridržava bankama i financijskim institucijama, s obzirom na to da jedino ti subjekti mogu ispuniti pretpostavke u tom članku 13. – povređuje članak 15. stavke 1., 2. točku (d) i 3. te direktive;
  - je navedeni članak 13. u suprotnosti s člankom 16. Direktive 2006/123 jer za izdavanje kartice za slobodno vrijeme Széchenyi propisuje postojanje poslovnog nastana u Mađarskoj;
2. Sustav bonova Erzsébet, uređen Zakonom br. CLVI od 21. studenoga 2011. i Zakonom br. CIII od 6. srpnja 2012. o programu Erzsébet, u suprotnosti je s člancima 49. i 56. UFEU-a u dijelu u kojem ti nacionalni propisi stvaraju monopol u korist javnih tijela u području izdavanja bonova koji omogućuju stjecanje hladnih obroka i koje poslodavci pod perezno povoljnim uvjetima mogu dodijeliti svojim zaposlenicima kao povlastice u naravi.
3. Mađarskoj se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 202, 30. 6. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulio tis Epikrateias – Grčka) – Elliniko Dimosio protiv Stefanosa Stroumpoulisa i dr.

(Predmet C-292/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 80/987/EEZ — Usklađivanje zakonodavstava država članica o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca — Područje primjene — Nepodmirena potraživanja po osnovi plaća pomoraca koji rade na brodu koji vijori zastavu treće zemlje — Poslodavac s registriranim sjedištem u toj trećoj zemlji — Ugovor o radu na koji se primjenjuje pravo te treće zemlje — Insolventnost poslodavca proglašena u državi članici u kojoj ima stvarno sjedište — Članak 1. stavak 2. — Prilog, točka II.A — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa jamstvo za nepodmirena potraživanja po osnovi plaće pomoraca primjenjivo jedino u slučaju njihova napuštanja u inozemstvu — Stupanj zaštite koji nije jednak onomu iz Direktive 80/987)

(2016/C 145/06)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elliniko Dimosio

Tuženici: Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou, Apostolos Chatzisitiriou

Izreka

1. Direktivu 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o usklađivanju zakonodavstava država članica o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca treba tumačiti na način da, ne dovodeći u pitanje eventualnu primjenu njezina članka 1. stavka 2., pomorci s prebivalištem u državi članici i koje je u toj državi zaposlilo društvo s registriranim sjedištem u trećoj zemlji, ali sa stvarnim sjedištem u toj državi članici, za rad kao zaposlenici na kruzeru u vlasništvu tog društva koji vijori zastavu te treće zemlje, u skladu s ugovorom o radu koji kao primjenjivo pravo određuje pravo te treće zemlje, moraju, nakon što je sud države članice o kojoj je riječ proglasio insolventnost tog društva prema pravu te države, moći ostvariti zaštitu koju predviđa ta direktiva u pogledu neplaćenih potraživanja plaća koja imaju u odnosu na to društvo.
2. Članak 1. stavak 2. Direktive 80/987 treba tumačiti na način da, u odnosu na radnike u situaciji poput one tuženika u glavnom postupku, zaštita poput one predviđene u članku 29. Zakona 1220/1981 o izmjeni i dopuni zakonodavstva o tijelu za upravljanje lukom Pirej u slučaju napuštanja pomoraca u inozemstvu nije „stupanj zaštite jednak onomu koji proizlazi iz [te] direktive” u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 282, 25. 8. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Njemačka) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen protiv Jovanne Garcíje-Nieto, Joela Peñe Cuevasa, Jovanlis Peñe Garcíje, Joela Luisa Peñe Cruza

(Predmet C-299/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje osoba — Građanstvo Unije — Jednako postupanje — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 24. stavak 2. — Socijalna pomoć — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članci 4. i 70. — Posebna nedoprinosna novčana davanja — Isključenje državljana neke države članice tijekom prva tri mjeseca boravka u državi članici domaćinu)

(2016/C 145/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Tuženici: Jovanna García-Nieto, Joel Peña Cuevas, Jovanlis Peña García, Joel Luis Peña Cruz